

“అ నీలం రంగు అమ్మాయిని చూశావా” విహారి అడిగాడు.
 “చూశాను”

“ఆ అమ్మాయి గురించి నీ ఉద్దేశం ఏమిటి?”

“పరిచయంలేని అమ్మాయిని గురించి ఏం చెప్తానా?”

“అదే మరి, నీకూ నాకూ డిఫరెన్స్, ఫ్రాయిండ్స్ చదవాలోయ్. అప్పుడు స్ట్రీలను చదువుతావ్. ఇదొక మోనసిక శాస్త్రంలే” మహా ఫోజుగా అన్నాడు విహారి.

“ఇంతకీ ఏమిటంటావ్” అన్నాను.

“ఏముంది... ఇందాకటి నుంచి అబ్జర్వ చేయటం లేదా? పమిట జాతకపోయినా జాతవిడిచి మళ్ళీ సర్దుకుంటోంది. తన ఏద సందదను అందరూ చూడాలన్నమాట. లూజ్ క్యారెక్టర్ అనడానికి చిన్న సాక్ష్యం అనుకో” తానేదో గొప్ప సత్యం కనుక్కొన్నంతగా సంబరపడ్డాడు.

విహారి, నేను కొత్తగా కాలేజీలో లెక్చరర్లుగా చేరాం. ఇద్దరమూ తెలుగులో డాక్టరేట్లు పొందినవాళ్ళమే. డిపార్ట్మెంట్లో విహారి వుంటే చాలు సందడే సందడి. అతని మాటలు, సరసోక్తులూ అందర్నీ ఖుషీ చేస్తాయి. “పూర్వగాథాలహారి” లాగా ఎన్నెన్నో కథలు హరికథలా చెప్తాడు. ప్రక్క డిపార్ట్మెంట్ మేష్టార్లు కూడా వచ్చి చెవులు కోసుకుని మరి వింటారు. ఆ కథల్లో ఎక్కువగా ‘సెక్స్’ విషయాలుంటాయి. అందుకే కొందరు లోపల సంతోషించినా పైకి “ఎందుకూ బూతు వురాణం” అంటూ ఆముదం తాగిన ముఖం పెడతారు. కుర్రకారుకి మాత్రం విహారి కథలు “వయాగ్రా”లా వని చేస్తాయనుకోండి.

ఒకరోజు ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం నుంచి ఒక రీసెర్చ్ స్కాలర్ వచ్చింది. వచ్చి వచ్చి విహారి ‘కంట్లో’ వడింది. ఆ తర్వాత నోట్లో పడక తప్పదు గదా! ఆ అమ్మాయి వెళ్ళిన తర్వాత... “ఈ అమ్మాయి గైడు నా క్లాస్ మేట్. వాడు సామాన్యుడు కాడు” అన్నాడు విహారి.

“అంటే...” ఏం చెప్తాడో వినాలని ఒక మేష్టారి ఆత్రుత.

“ఏముంది ఈ అమ్మాయికి డాక్టరేట్ గ్యారంటీ. వాడు ఇటువంటి వాళ్ళని అలాగ్గా బుట్టలో వేసుకుంటాడు. అదీ కథ” అన్నాడు.

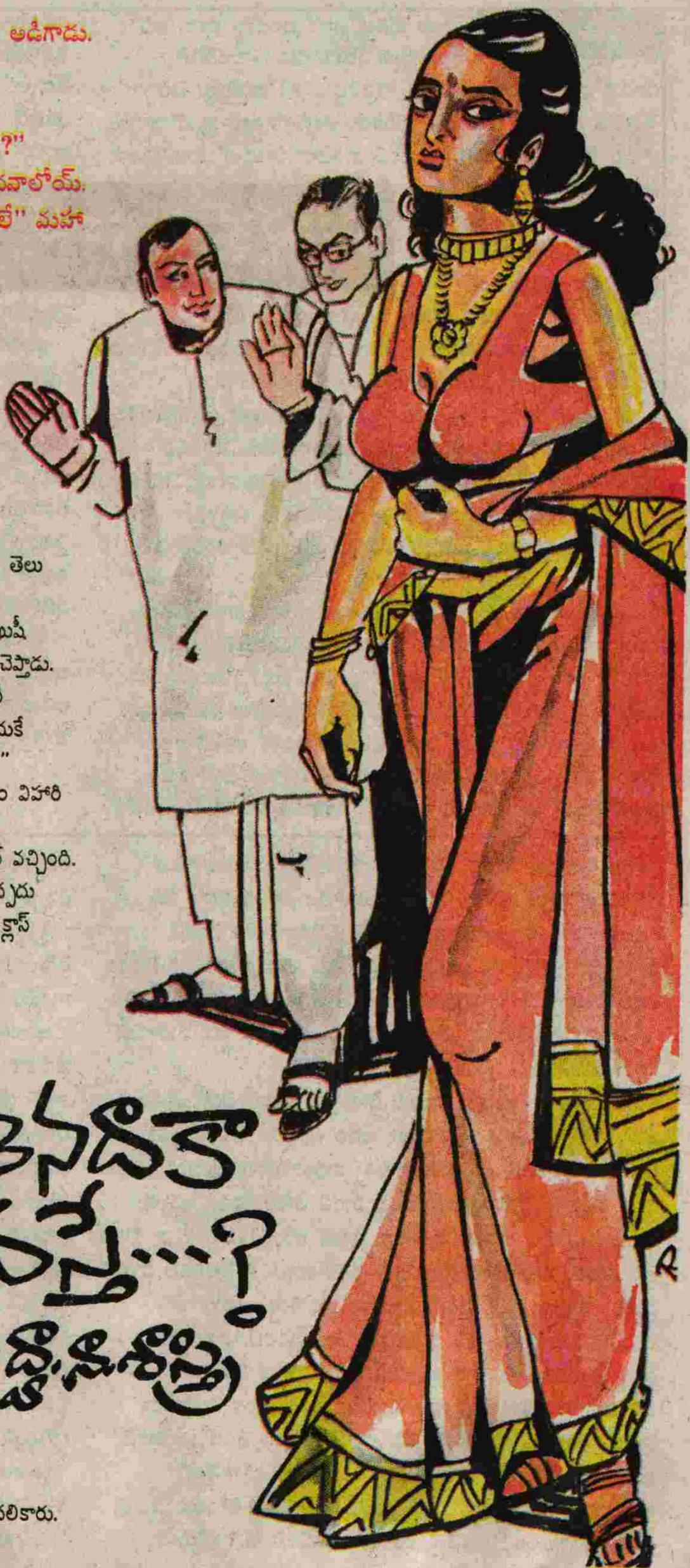
“అతగాడు సరేనయ్యా... ఈ అమ్మాయి అటువంటిదేనని గ్యారంటీ ఏమిటటా” టెన్షన్ భరించలేని మరో మేష్టారి ప్రశ్న.

“ఆ అమ్మాయి వేషధారణని గమనించ లేదా? పైగా మన రావుగారిని ఎలా చూసిందనుకున్నారు...”

“కొరుక్కుతినేలా...” మరో మేష్టారు పూర్తి చేశాడు.

“ఎగ్జాక్ట్లీ... రావుగారి చేతికి చెయ్యిని తాకించడం వంగడం, ఆ నవ్వులు... ఆ హాయిలు... ఇంకేం కావాలి సాక్ష్యాలు” తనదైన పంథాలో విశ్లేషించాడు.

“నేను అప్పుడే అనుకున్నాను స్మీ...” అని రావుగారు వత్తాసు వలికారు.

తనదికా
 వచ్చి...?
 డా॥ ద్వై. సి. శివప్రసాద్

పెద్దల మాట మన ప్రయత్నం

ఎంత కష్టమైన వనినైనా మనం మొదలుపెట్టేటప్పుడు, ఆ పని మనకు సానుకూలం అవుతుందనే భావించుకుని, మొదలుపెట్టాలి. శాయశక్తులా ప్రయత్నించినా, ఒకవేళ, పని సానుకూలపడకపోతే, మన ప్రయత్నలోనం లేదని తృప్తి చెందడం ఉత్తమం. ఏ వనికైనా ప్రయత్నిస్తూవుండడమే శుభాల్ని తెస్తుంది-అంటే, మన పని నెరవేరుతుంది. అందరికీ తెలిసిన కథే-అయినా అనప్రస్తుతం కాదు కాబట్టిచెప్తాను.

యుద్ధంలో ఓడి, ఒక కొండ గుహలో దాక్కున్న ఒక రాజు, ఆ గుహలో తన గూడు ఏర్పరచుకోవటానికి ఎన్నిసార్లు కింద పడ్డా, మళ్ళీ లేస్తూ, దారాలు అల్లుకుంటూ, చిట్టచివరికి సఫలమైన ఒక సాలెపురుగును చూసి, దానిలాగా పట్టుదల పెంచుకుని మళ్ళీ రాజ్యం సంపాదించుకున్నాడు.

ఈ పైన చెప్పిన మాటలనే ఎంతో అందంగా భాసుడు అనే సంస్కృతమహాకవి ఇట్లా చెప్పాడు-
 యుత్యే కృతే యుది న సిద్ధ్యతి కోఽత్ర దోషః
 కోవా న సిద్ధ్యతి మమేతి కరోతి కార్యం
 యత్యైః శుభైః పురుషతా భవతీహన్ బూణాం
 దైవం విధానమనుగచ్ఛతి కార్యసిద్ధిః॥

మానవప్రయత్నానికి దైవబలం కూడా తోడైతే, అది పని పూర్తి కావటానికి అనుకూలతను కలుగజేస్తుంది.

ఎస్.వి. అప్పారావు ('లలితస్వర')

"ఏమండీ...విహారిగారు చెప్పే కథలన్నీ నిజమే నంటారా..." సంప్రదాయ సాహిత్యం బాగా చదువు కున్న యాజులుగారు రావుగారిని అడిగారు.

"అతనివి నమ్మేట్టుగానే వుంటాయి మరి. లేక పోతే అంత కరాఖండిగా ఎలా చెప్తాడండీ" అని జడ్జిమెంట్ ఇచ్చారు రావుగారు.

ఒకసారి ఏహారి నేనూ ఈవెనింగూ వాకింగ్ కి వెళ్తున్నాం. ఒక డాబామీద ఒకావిడ పచార్లు చేస్తూ మా వంకే చూస్తోంది.

"ఆవిడ క్యారెక్టర్ అర్థమైందా?" అన్నాడు విహారి.

"ప్రతి ఆడదాన్ని అలా విశ్లేషించడం ఏం బాగోలే దురా. ఎవరూ పచార్లు చెయ్యక, ఎవరివంకా చూడక, మల్లె పూలు పెట్టుకోకా...ఎలా ఉంటారు? ప్రతిదానికీ ఏదో భావం లాగుతావ్" అని చిరుకోవం ప్రదర్శించాను.

"నీవంటి వంటింటి గోరువంకలు అలాగే అను కుంటారు. లోకం సంగతి తెలీదు. మన కావ్యాలను అర్థం చేసుకుంటే, సైకాలజీ చదివితే ఇలా మాట్లా డవు. సెక్స్ కోరిక మగవాళ్ళ కంటే ఆడవాళ్ళకే ఎక్కువని నిర్ధారించారు. అయితే వాళ్ళు బయటప

డరు. అయినా బయటపడని లక్షణాలుంటాయి. వాటినే నేను చెప్తున్నాను" అని ఓ క్లాస్ తీసుకుంటూ వుంటే...

"ఇంతకీ నీ ఎసెన్ మెంట్ ఏమిటో చెప్పు" అన్నాను.

"నైటీ వేసుకొని జుట్టూ విరబోసుకొని అలా పచార్లు చేస్తుంటే వాళ్ళ ఆయన లేరని సిగ్గుల్. సెక్స్ కోరికలు ఎక్కువని భావం" అని సిద్ధాంతిక రించాడు. "వాడంతేలే" అని మౌనం వహించాను.

మరోసారి నేనూ విహారి కలిసి ఏబిడ్స్ కి షాపింగ్ కి వెళ్ళాం. నేను షాపు బయటనుంచే ఒకావి డను చూస్తూన్నాను. ఇంతలో విహారి వచ్చి "ఇక్క డున్నావేంట్రా. లోవలికి రా" అన్నాడు. "కాదులే, నేను కూడా ఒకావిడని చదువుతున్నాను" అన్నాడు. "సెభాష్...ఇన్నాళ్ళకు నా దారిలోకి వచ్చినందుకు గర్వంగా వుందిరా...అలావుండాలి...ఎవరు చూపించు" అన్నాడు సంబరంతో విహారి.

"అదిగో ఆకుపచ్చ చీర కట్టుకుంది...వసిపావను ఎత్తుకొని నుంచుంది. చూశావా..ఆవిడే" అన్నాను.

"ఆవిడా...ఏమనుకుంటున్నావ్" అన్నాడు నిదా నంగా.

"ఇందాకటినుంచి చూస్తున్నాను...ఆ వసిపావను ఒకటే ముద్దుల్లో ముంచెత్తుతోంది. అంటే అర్థం...ముద్దులకి తపించిపోతోందన్నమాట. అంద రికి 'షా' చేస్తోందన్నమాట" అన్నాను.

"అదేంకాదురా...వసిపావను ఎవరైనా ముద్దు పెట్టుకుంటారు" విహారి నోట్లోంచి ఈ డైలాగు రావ టం ఇదే మొదటిసారి.

"నేను బాగా అజ్జర్స్ చేస్తున్నాను. నేను చూస్తుంటే ఇంకా ఎక్కువ ముద్దులు పెడుతోంది. అంటే సెక్స్ కోరిక ఎక్కువన్న మాట. కొంపతీసి నాకు గాని లైన్ వేస్తోందా ఏమిటి?"

"నోర్మ్యూ వేధవా! ఆవిడ అటువంటిది కాదు" విహారిలో అంత కోపాన్ని చూడటం అదే మొదటి సారి.

"అదేమిట్రా...నీకెలా తెలుసు?"

"నీ మొహం...అది నా భార్య" అన్నాడు తల వంచుకొని.